

Llibertat rural

Text > GERARD BAGUÉ, director

S'acostumen a destacar els efectes nocius de les noves tecnologies: la incomunicació, l'atracció addictiva de les pantalletes que interfereixen en les relacions interpersonals o el control que permeten exercir determinats dispositius sobre els moviments o la ideologia dels individus. En primer lloc, caldria analitzar a fons si l'increment de les relacions virtuals ha anat sempre en detriment de les relacions interpersonals. Potser tindríem la sorpresa de comprovar que una cosa no té gaire res a veure amb l'altra. Només cal que ens fixem en el destacat paper de Tinder o en altres aplicacions dels telèfons intel·ligents per incentivar l'aproximació dels cossos. Ningú pot negar que passem més hores que mai davant del mòbil o l'ordinador, però no tinc tan clar que això sigui causa directa d'un empobriment de les relacions socials. Em fa l'efecte que la gent surt més que mai als bars, als teatres, als concerts o a les concentracions polítiques. És molt fàcil culpar les noves tecnologies de la majoria dels mals de la nostra societat; ho sabem de quan els luddites atacaven les màquines i les dones i els nens que les feien funcionar en lloc de centrar-se en els patrons i el sistema pervers que s'anava instaurant.

La digitalització i l'expansió d'Internet ha escurçat les distàncies entre la vida dels pobles i les ciutats. Fa uns anys era impensable que un enginyer, un arquitecte o un periodista tinguessin habitatge i despatx en un petit poble. La banda ampla ha fet possible el teletreball i ha permès alliberar treballadors de l'oficina urbana. Cada cop és més freqüent l'establiment de professionals d'àmbits molt

diversos en zones rurals. I també va en augment l'aparició de joves emprenedors que reprenen feines ancestrals amb el suport de les noves tecnologies. El que no està gens clar és que aquestes dinàmiques siguin suficients per frenar el despoblament d'alguns territoris.

Idealistes amb banda ampla

D'altra banda, algunes zones rurals més aïllades, com l'Alta Garrotxa, s'estan convertint en espais de llibertat on assajar noves formes de convivència i de relació veïnal. Massa gent tendeix encara a menysprear el fenomen que als anys vuitanta es va batejar com a *neorural*. No es tracta d'una colla de sòmines tocats per la nostàlgia *hippy*, l'utopisme o la inadaptació. Són, en molts casos, idealistes que busquen nous camins, utilitzant els avantatges de les noves tecnologies, i que volen mantenir una relació natural amb el seu entorn. Les millors prestacions de les plaques fotovoltaïques, els electrodomèstics amb consums més sostenibles i la banda ampla amb tecnologies com WiMAX ajuden aquests nous repobladors de zones aïllades.

Hi ha comunitats veritablement sorprenents, nous eremites que poden desconectar de les ciutats i el seu brogit sense desconnectar del món. Molts urbanites sentim una mica d'enveja cap a aquesta gent que ha aconseguit recuperar la comunió amb la natura, amb el cycle de les estacions; que ha sabut reprimir el consumisme i l'estrès. El dia, no gaire llunyà, en què els urbanites descobreixin que també poden veure la seva sèrie preferida de Netflix des de Lliurona s'hauran de posar límits als allaus de gent que voldran pujar-hi a compartir la llibertat rural.

>> Antena WiMAX en un poble de l'Empordà. (Autoria: GERARD BAGUÉ)